

Magdalena Cybulska

Podróż pociągiem

Krajobraz płynie za oknem pociągu. Horyzont rozciągnięta nitka. Bez
końca.
Czas. Raz go więcej, raz mniej. Drzewa chodzą własnymi ścieżkami,
których
nigdy nie poznam. Chmury przelewają się przez palce. Róż wypełnia
przestrzeń.
Cienie olbrzymich wiatraków są jak cienie dinozaurów. Może one też
wyginą.
Wypełniają nas tory i przyszłość. To, co należy jeszcze zrobić. Sarny
zastygły na polu w
bezruchu. Jakby nadjeżdżający pociąg nie robił na nich wrażenia.
Przyzwyczyli się
pewnie, że przecina ich życie na pół. I to nie boli. Pusto. Tyle bowiem
rzeczy miało nas
wypełnić. Przy torach martwe ciało pokryte futrem. Nie wiem, co to
było.
Mogę sobie tylko wyobrazić jeszcze w nim iskierkę życia. Pewnie nie
zauważyło
nadciągającej wielkiej śmierci. Zajęte tylko sobą. Strachem, głodem, czy
radością.
Wielkie jasne oczy miały pochłonąć jutro. Wszystko się w nich
zmieściło.

Maciej Płużek

Krynica

Ministerstwo samotności znajduje się
W małych uzdrowiskowych tancbudach
Pytasz mnie czy poeci dobrze tańczą
Chodź tam ze mną w duszą lipcową noc
Pokaże ci kamienie głodowe miłości
Pokaże kobiety z bagien
Mężczyzn wiecznych nomadów
Dadzą Ci tysiąc dowodów na istnienie życia
Wiecznego dadzą nawet swój dowód osobisty za
Jeden taniec za jeden uśmiech jeden dotyk
Który ogrzeje Im serca i kawalerki na najbliższe tysiąc lat
Zobacz jak pięknie tańczą ostatnie tango w Krynicy

Ale póki co zbliża się północ, a Ty jak to Poetka
Uciekasz bez pożegnania zostawiając
Zamiast pantofelka serwetkę z wierszem o miłości
I niedopałek serca w popielniczkę

WYRÓŻNIENIE SPECJALNE

Klaudia Piwowarczyk

modlitwa ewy

tak mi się chce adama
z razowej mąki na swojskim zakwasie
z dłońmi co dosolą i dopieprzą
polewkę dnia
dosmacza życie
z ustami wilgotnymi
by rozpiły wschodami i zachodami słońca
studzienną wodą zapomnienia

adama ze stołem rozmownym
z przytupem filcoka do tańca i różańca
i strunowym sercem
by grało na nerwach
najczulszą z nut
a noc
wyśpiewało z prawdą

żadnego tam adasia przydasia w przykrótkich spodenkach

adama z siekierą
daj Boże
niech rąbie na wióra
rozpala bez niebieskiej pomocy
i dogrzewa krew
adama dębowego
którego nie złamię
pierwszy lepszy wiatr
takiego co nie zrzuci winy na kobietę
za zjedzone jabłko
przyjmie na klatę
i przytuli łzę

chłopa mi trza
u którego tak to tak a nie- też tak
co proszę przepraszam dziękuję
i kurwa mać w słowniku
adama z zaimkiem męskim on
żadne nijakie ono ino bijące pianę z byle gówna

rasowego kundla dajże
któremu nie wadzi
jaskółcze gniazdo pod oknem
i kret w trawniku
a ego nie zwisa
jak rzep na ogonie

takiego mi ulep mężczyznę
Tatku mój
nie czekaj dnia szóstego
boś wtedy zmordowany światem
i wychodzą Ci te adamy
nieporadne całkiem
spękane dumą
bez rdzenia
bez klepki
i bez amen

Rys. © Sławomir Łuczyński